

8 Jan Kuntur*

AZ ARCOMON RÉSZEG BAKANCSOK NYOMA...

Az arcomon részeg bakancsok nyoma.

Az egész testem véraláfutás a négy pár buzgó gyakorlatozásától.
Sértődés nincs – míg erőm tartott, ellenálltam...

Aztán meg: tudjam kézzel takarni arcom...

Zavaros olvadék... tócsák...

A vörös felhőzet,
mint a levert tüdő, kiharákol valamit a pirkadatba...

Örülök a tavasznak...

Bocsáss meg nekünk, Urunk...

ÚTI ÁLLOMÁSOK

Úti állomások. És nem tudhatod még,
mi vész oda rajtunk, mi az amit nyerhetsz.
Az ürmöm keserű; kopár, hazugságmentes
helyek hangtalan peremén növekedik.

Látható onnan mind, ami csillag és bolygó,
tűik előhívatlan rajzot tűznek
a tűzvirághoz* szálló pillangó-lelkekre.
S mindegyikük saját ítéletét viszi.

Úti állomások – szusszantás-pillanatok.
Szőnyegem porlepte. Az ingujjam szakadt.
Elöl fellegidben megvilágosodások
s messzi fellobbanások. Meg egy csésze tej.

*Kéküstökű csormolya (Melampyrum nemorosum)

MINT SZEMETET SÖPÖRT KI...

Mint szemetet söpört ki az eső és a szél
a Gerinc tépte felhőlyukakon
a háromszögű völgybe, mit kegyesen
menedékemül a föld mélye kínál.

Akárcsak a törpenyír inas bokrai,
úgy sarjadoztam, gyökeret eresztve
a hófoltok és a fenyőhatár sötét
szigete közt – mintegy az elemek,
idők s övezetek partján. Cseppként –
homlokról szemüregbe, pupillába
– a *Holtak hegye lábába* vájva –
egy ugrással csorgok le, hol a szél madara
nem támad, csak simogatja arcomat,
a szárítja vizes ruhám. Valahol a közelben
megvadult rétegek szállnak, de a bivak
elérhetetlen az elemek szertartásában
boszorkánygaloppozók csápjainak.

Élethossziglan keressük a *magunk völgyét*,
igyekszünk, s ideiglenes fészkekre-
oltalmakra lelünk...
Csillagok ragyognak
az égi vonalak szakadt rongya közt.

10 A CSISZTOP

A *Lófar* fölött nem várt zivatar dörög –
tilalmas a nehéz út a bősz patak
hömpölykövein. Csupán a sziklák,
a sziklakengyelek képét kapom.

A tajgai folyókanyarulat
egy hómező felől a pányváját veti
Szibéria kék óceánjára – vissza-
utadra a fáradtságba, hol
szúnyoghadak várnak áldozatra.
Szundíts egyet, míg szél ad enyhet a
Hol-Mindenütt-Gyereksírás-Hallik csúcsról;
boldogan áll ott a hullámokból
megmenekült öt figura...

Erőd,

hidd el, nemhiába fekteted belé, hisz
pár perc gyönyörűségért többet is
szívesen áldozunk...

(Fordította: Vándor Anna)

*Kötete a Napkút Kiadónál jelenik meg *A perem-lét könyve* címmel.